

1

2

3

4

5

1 Plàtans afectats

2 i 3 Danys a l'interior del tronc

4 Decoloració de l'escorça

5 Danys a sota de l'escorça

És molt important que si en detecteu algun símptoma aviseu al Servei de Sanitat Vegetal o al Servei de Gestió Forestal del DAAM

Introducció	El xancre del plàtan és una malura produïda per un fong ascomicet fitopatogen originari d'Amèrica del Nord que va ser introduït, a través dels ports del sud d'Europa, a Itàlia i França (1945), i, més tard, a Suïssa i Grècia (2003).	A Catalunya, es va detectar un focus al municipi de Calonge (Girona) l'any 2010. El Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural va eradicar el focus i va prendre mesures per evitar-ne la propagació.
Espècies afectades	Aquesta plaga només afecta espècies del gènere <i>Platanus</i> . El plàtan o plataner (<i>Platanus x hispànica</i>) a Catalunya ocupa una superfície de 2.480 ha en plantacions forestals per a producció de fusta.	El plàtan és una de les espècies més freqüents als carrers i parcs de les nostres ciutats. Arriba, en molts casos, a formar arbredes o alineacions històriques de gran valor paisatgístic, com ara la Devesa de Girona.
Síntomes i danys	Els arbres afectats pel fong es debiliten i presenten branques amb poques fulles i en ocasions aspecte cloròtic. La característica exterior més aparent és l'aparició, al llarg de la fusta, d'unes ferides amb tonalitats roig-grisoses que s'assequen. En aquesta zona afectada solen produir-se esquerdes a l'escorça. No es forma creixement en el límit	entre la zona afectada i la zona verda del canó dels arbres. Aquest fong produeix una traqueomicosi que provoca la necrosi dels vasos conductors, la qual, en la majoria dels casos, arriba a produir la mort dels arbres. Quan es detecta en una plantació, sol ser d'evolució lenta però molt perillosa.
Descripció i biologia	El fong pot sobreviure perfectament a temperatures de -10 o -15° C, però no es desenvolupa a temperatures per sota dels 10° C o per sobre dels 45° C; la temperatura més idònia és al voltant de 25° C.	La propagació longitudinal dins del canó pot arribar a ser molt ràpida (50-100 cm en un any). El fong pot sobreviure més de 100 dies al sòl i entre 7 i 15 a sobre d'una ferida.
Propagació	No es coneixen insectes que actuïn com a vectors. Per tant, les principals vies de transmissió d'aquest fong es produeixen fonamentalment: - A través de les ferides produïdes pel trencament de branques o per poda, que penetren en l'escorça i la fusta. - Per contacte entre arrels (anastomosi radicular). - Per destrals o altres utensilis de tala contaminats.	- Pel transport de fusta infectada i de les serradures. - Per maquinària que realitza treballs en una zona infectada i es desplaça a zones sanes. El mecanisme de dispersió més important entre països o grans àrees geogràfiques sol ser a través del comerç de plantes o fusta infectades.
Prevenició i lluita	No hi ha cap mètode de lluita directa contra aquesta malaltia, per la qual cosa cal actuar preventivament. En fer noves plantacions, caldrà emprar plantes sanes que tinguin el corresponent Passaport fitosanitari CE. Quan hi hagi una notificació	d'aprofitament de plàtans, cal comunicar-ho al Servei de Gestió Forestal i als responsables de Sanitat Vegetal del DAAM. Les plantes afectades i les adjacents hauran de ser tallades, desarrelades i destruïdes.

Per a més informació:

Servei de Sanitat Vegetal a Barcelona	93 409 20 90
Servei de Sanitat Vegetal a Girona	972 45 43 10
Servei de Sanitat Vegetal a Lleida	973 24 50 58
Servei de Sanitat Vegetal a Tarragona	977 25 04 21
Servei de Sanitat Vegetal a les Terres de l'Ebre	977 50 01 74
Servei de Gestió Forestal	93 567 42 00